

44.
373. szám.
GYÉKE.
AN^o gőzmalom
zitményeinek
énz fizetés mellett.

ausztriai értékben
tségmentesen
G NÉLKÜL, DEBRECZENBEN
gyen zsákkal.

100 kiló	21.60
magyszemű	20.60
erű	21.60
6 rendű	19.80
4 rendű	18.20
1-ső rendű	17.60
2-od "	16.50
1-ső "	15.40
2-od "	14.40
1-ső "	13.20
2-od "	10.40
50 kiló	8.40
zsákkal 50 "	5.20
zsák nélkül	4.60
zsákkal á 50 kiló	4.60
zsák nélkül	4.00
1-ső zsákkal 75 kgr	11.40
" nélkül	10.80

és LISZT.
105 zacskókban
mm zacskóval együtt
jával drágább.
883. aug. 12.
él 60 krral drágább.

162. szám.
gőzmalmi lisztek

GYÉKE
sef lisztkereskedéséből
ebreczenben.

lett, kötelezettség nélkül az
álozásokért.

8 1/2 85k/g teljessz tisztá szulnak véve
8 3/4 70

100 kiló	
szám	teljessz tisztá szulnak véve
A	21.60 22.20
C	20.60 21.20
0	21.60 22.20
1	20.60 21.20
2	19.80 20.40
3	19.20 19.80
4	18.20 18.80
5	17.60 18.20
6	16.60 17.00
7	15.40 15.80
8	14.40 14.80
8 1/2	13.20 13.60
8 3/4	10.40 10.80

25 kilos legyen zacskókban
drágább az egész zsák vélet
lített áráknál.

83 augusztus 12.

e.

lyát az ármentesítő
osok, a megyei és

tyukat

Y-FÜRDOK

A. B. A.

endeközére.

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Piacz. SIMONFFY-ház a város-
házával szemben.

HIRDETMÉNYEK.

átvételi pénzek és a kiadás körüli panaszok,
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intézendők

háromhetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 frt — k
Félévre	5 frt — k
Negyedévre	2 frt 50
Egy hóra	1 frt —

Hirdetési díj:

Öt-hasábhospitisor egyezri beigtatásáért 5 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábhospitisorát 20 kr.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Csütörtök, aug. 23.

183. szám.

Uropa naivság.

(—o—) Bámulnunk kell azt a naiv-
ságot, melylyel egy némely lap bizonyos
dolgokat tárgyalni szokott, s mindannyi-
szor ama kérdés merül föl előttünk: vaj-
jon cikkirója-e oly együgyű, avagy kö-
zönségét tartja-e annak? Az egyiptomi
kérdést például igen sok lap a boszniai
kérdéssel szereti összehasonlítani, vala-
mint hogy az angolok eljárása után sze-
ret következtetést vonni a miénk. Már
t. i. ha úgy vonhatja azt a következte-
st, hogy az a mi politikánk hátrányára
történjék. Bezzeg nem csinálta akkor,
mikor az angolok Alexandriát lövették,
aztán megkezdtek a roppant áldozattal
járó háboruzást. Akkor nem jutott eszükbe
rámutatni: hogy ime néztek az angol-
okat, kik érdekeik megvédése tekinté-
ből óriási áldozatokat hoznak, és nem
jutott eszükbe, hogy fösszehasonlítást te-
gyenek a boszniai okkupációval, hanem
most mikor az angolok arról beszélnek,
hogy az angol katonaságot Egyiptomból
visszahuzzák, most elkezdik a naiv ösz-
zehasonlítást, hogy: „Ime az angolok
büszkesége megengedi, hogy egy győz-
tes hadsereget vissza vonjanak, hanem
hát a mi politikusaink nem tartják ezt
Bosznia nézve lehetőnek”

Kétszer, háromszor el kell olvasnunk
ezt az okoskodást, hogy meggyőződünk,
komolyan írja-e ezt ez a lap, vagy csak
kötekedni, komázni akar. Amde a hang
annyira komoly s az okoskodásból any-
nyira kilátszik a nagy kép, hogy el kell
nevetni magunkat.
Egyiptom és Bosznia! Az okkupá-
lás indokai ott és itt. A helyzet, a kö-
rülmények stb. Hát ez persze mind nem
jön tekintetbe. Ha egy gőzhajó társulat
alakulhat a Dunán, miért nem alakulhat
a Zagyván, hiszen folyó folyó; okkupá-
ció okkupáció. Az angolok ha kivon-
ják csapatait Egyiptomból, hát Egyptom
marad magának az alkirály kormá-
nya alatt. Az angolok tulajdonképen nem
is okkupáltak, hanem a kedivének nyuj-

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Javotte titkai.
Musset Alfréd beszélye.
(Folytatás)

Nem hiába tartja a közmondás: a ter-
mészet nem tűr kényszert, s borura okvet-
lenül derínek kell következnie.
Két hét előtt esett az eső, Erre volt
célzás.
Ekképen folyt a társalgás egy darabig.
Brettonniere ur nem fogyott ki. Öltötte
egyik szavát a másikból, hanem mindgyik
után olyan pont volt, hogy senkisémet tudta
folytatni, csak ő. Ő tudta folytatni: erkölcsi
alapgazságok és közmondások. Ez így ment
végig, azaz vég nélkül.
Szerencsére a marquisno egy sétat in-
dítványozott a kertbe. Hallotta, hogy sok szép
virág van. Szeretné látni.
Tristan nem rohant karját ajánlani. E
szerencse most Armandnak jutott, miután
Brettonniere ur mint a vendég, a bárónéknak
nyujtá karját.
Hánem azért Tristan udvarias és előzé-
keny maradt. A legkisebb fesz vagy kény-
tettség nem látszott rajta.
— Azt hiszem, már egy kissé hervad-
tak, — szölt meghajtva magát. — A nyáron
szépek lehettek.
— Iha, — mondá Brettonniere ur ok-
tató hangon, mintha a löport most másodsor-
találta volna fel, — virágok sorsa a hervadás.
E mellett az égre nézett, s igen meg-
volt magával elégedve. Az ember nem tudta,
hogy bosszankodjék-e vagy nevszen.
— Hát mikor vadászunk, uraim? —

tottak segélyt, mint az orosz egy időben
Ausztriának, — vagy Franciaor-
szág Olaszországnak, — s mire a béke
helyreállt, a katonaság kitakarodott. Te-
gyük föl azonban, hogy mi Boszniából
kijövünk, hát kit hagyunk ott? Kinek
adjuk? A szultánnak? Hiszen akkor a
jövő évben ismét ki vagyunk téve egy
európai konfliktusnak, mert az orosz azon-
nal izgat, Montenegró, Szerbia, azonnal
kötekedik és igényel. A szultánnak ép-
pen ugy nincs hatalma a balkáni láza-
dók megfékezésére, mint a tuniszi beynek.
Hát miért nem vonja ki Franciaország
az ő hadseregét Tuniszból? Erre ugy
látszik nem utalnak a t. ellenzéki hir-
lapiró urak.

A kedive hadserege most már ugy
lesz szervezve, hogy az angol segélyt
aligha ismét igénybe kellene vennie, az-
tán meg Egyiptomból nincs is fenyeget-
ve Anglia. Az egyiptomi lázadás nem
igen jön kapóra senkinek és egy angol
hajóhad minden pillanatban ott köt ki,
ahol akar, míg egy boszniai lázadás az
egész szláv világot mozgásba hozza és
egész Európát háborúval fenyegeti. Azon-
felül ha Boszniába valamelyik szláv ha-
talm hamarabb bevehetné magát, mint
mi, hát a mig onnan kiverhetnők, há-
rorszor is lángba borulhatna fölöttünk
a földél. De meg Bosznia nem is abból a
szempontból lett okkupálva általunk, mint
Egyiptom az angolok által. Célz és célz,
ok és ok amnyira esik egymástól, mint
ég a földtől; hát hogy lehet most már
azt beszélni, hogy: ha az angolnak nem
derogál kivonulni Egyiptomból nekünk
sem derogálna kivonulunk Bosznia-
ból? Avagy nem tudták az ille-
tők, hogy mit beszélnek? Még most is
bogaruk van, még most sem képesek,
avagy még most sem akarják az okku-
páció-célját megérteni? Hát hogy ak-
kor hiába beszélünk nekik, az nagyon
természetes.

— A Duna értekezlet vége. London-
ból aug. 22-ről sürgönyzik: A Duna-értekez-

kérdé a marquisno a két testvértől vidám,
pajzánkodó hangon.
Armand zavarban volt. Nem tudta elkép-
zelni, hogy történt hát ezek közt valami
vagy nem. Tristan elejtett szavai és óvtalan
pillantásai azt látszottak bizonyítani, hogy
történt, de akkor mint tudnak egymással ily
vidoran társalogni? !
Armand várta, hogy a kérdésre Tristan
elő fog állani párisi utjával. Elő is állott.
Igen udvariasan, bókkal jelentette ki.
— Sajnálom, hogy meg kell fosztanom
magam a szerencsétől, — mondá, — de sürgős
elintéznivalóim Párisba szölitának.
— Ah, — szölt Brettonniere ur. — Igy
áll az a közmondás: ember tervez, isten
végez.
Nem igen illett a körülményekre, ha
nem épen azért eléggé alkalmas volt, hogy a
társalgásba pontot tegyen.
A bárónéknak feltűnt fia kijelentett szán-
déká, melyről még nem volt tudomása.
— Hogyan? — kérdé. — Te utazni
akarsz?
— Igen, anyám. Sürgős dolgok. Armand
bizonyíthatja.
— Bizonyíthatja, — szölt Armand hatá-
rozottan, — nagyon sürgős dolgok.
Nem tudta elképzelni, hogy mik lehet-
nek. A báróné sem.
Sürgős dolgok?! Csak most jutottak
eszedbe?
— Valóban most. Ugy-e Armand?
— Az ám. Csak most jutottak eszünkbe.
— Hogyan? talán te is be akarsz
menni?
— Én? . . . azaz . . .
— Teljesen felesleges. Én egészen elég-
séges vagyok! — vágott közbe Tristan, s e
közben áthatóan, szigoruan, sértőleg nézett
a marquisnőre.

let tagjai tegnap délután gyűlést tartottak
Granville lord elnöke alatt a külügymi-
niszteriumban, a Duna-szerződés ratificatioja
tárgyában. A török és egy másik meghatal-
mazott még nem kapták meg a fölhatalma-
zást a szerződés aláírására, a többiek már
aláírták a szerződést s így teljes gyűlés tar-
tására többé nincs szükség.

— A német és osztrák-magyar szö-
vetség megújításának ténye állandó fejtege-
tések tárgya a külföldi sajtóban. Azon hir-
lapi nyilatkozatok közül, melyek e tekintet-
ben figyelmet érdemelnek, első sorban áll a
berlini „National Zeitung“ czikke, mely többi
közt következőleg szöli:
Mi már hivatkoztunk arra, hogy a ro-
mán király megjelenése a császári udvarban
kiváló személyes és politikai bensőségre en-
ged következtetni. Milán király, mint tudjuk,
meghívást nyert a Frankfurt melletti had-
gyakorlatra. Bécsben, mint bécsi lapok jelen-
tik, a legközelebbi hetekben találkozni fog a
balkán-félszigeti két király.

Ezekből a tényekből, valamint a bul-
gáriai eseményekből és a cettinjei trónköve-
telő-házasságból látható, hogy a félszigeten
a posztók végleg be vannak véve: Románia
és Szerbia az osztrák-magyar-német szövetség-
hez való támaszkodást választottak, s aligha
tették volna ezt, ha kétség volna az iránt,
hogy a szövetséget Németország és Ausztria
nem fogják folytatni. Az a következtetés,
hogy a két király utazásának ideje a szer-
ződés megkötésének nyilvánossá tételére vá-
lasztott időponttal összeesik, igen közel fekvő.

Érdekes a budapesti „Nemzet“ az a
híre, hogy a szövetség megújítása az évfor-
duló idejére esik. A megújítás e szerint ösz-
szesedik Giers ur Varzinba és Bécsbe való
utazásával, az ösz hónapok felhívatalos
sajtó-actiójával és Bismarck Herbert gróf bé-
csi utazásával. A politikai módulat, melyet
a mult öszszel jeleztek, ily módon befejezte-
tetett, a helyzet, melyet most az európai bé-
keszövetség elfoglal, rendkívül erős, és sen-
ki sem fogja azt könnyen megingatni. A mult
év öszszel folytatott polemiaiból következtetni
lehet, hogy Németország és Ausztria köze a
szerződés nemcsak meghosszabbított,
hanem fontossága is erősebbé
vált.

A horvát válság.

Bécsből azon távirati hírt vettük, hogy
a tegnapelőtt ő Felsége elnökelete alatt tar-

A marquisno nem látszott észrevenni a
sértő nézést. Félrefordult s orgonavirágokat
kezdett megégetni az ut melletti bokrokról,
melyek másodsor virágoztak.
— Ez meglep! — szölt nyugtalankodva
a bárónó. — Ugyan kedves marquisno, segít-
sen nekem fiamat itthon marasztalni. Ügyei
nem lehetnek oly sürgősek, melyeket akkor
is el ne végezhette, mikor ezredéhez vissza-
gét. Ugyis oly rövid ideig lehet itthon s
ezt is meg akarja kurtítani. Kérje őt, hogy
maradjon.

A marquisno előtt e felszólítás nem lát-
szott különösnek. Mintha pusztán a bárónó
érdekében tenné, elővette legszébb szavait,
legbájosabb pillantásait s ugy kérte Tristant,
hogy maradjon.
Közönséges dolognak látszott ami min-
den indok és célzás nélkül gyakran meg-
esik. De Armand érzé karján a marquis-
no kezét reszketni, látta, mily küzdelmet áll
ki Tristan, hogy nyugodtan, mosolyogva
mentesse magát. Tudta, hogy e ponton
fordul meg az egész kérdés, hogy sok áll
koczkán.

Tristan állhatatosan állta ki és
verte vissza a támadást. Nem volt durva
egy hanggal sem, de nem engedett.
— No lássa, bárónó, — szölt a marquis-
no fájdalmas lemondással, mely tettetettnek
is beillett, sőt így igen sikerült volt, — nincs
fia felett semmi hatalmam.
A harcot eddigéleg szemlétomást Tris-
tan nyerte meg. A marquisno nem árulta el
az előbbi szavakon kívül, hogy érzi veresé-
gét. Más tárgya vitte át a beszédet, s el-
vot határozva, hogy Tristan utazik.
Armand tudta, hogy a marquisno nem
fog engedni. Ismerte a marquisnót, hogy
egy visszautasítás nem veszi el bátorságát.
Kezdte hinni, hogy ide jövetelének célja

tott miniszteri tanácskozásnak tárgyát kizá-
rólagosan a horvát válság képezte. Megegye-
zés, illetőleg megállapodás még nem létesült.
A felségnek előterjesztett mind a magyar
kormány, mind a horvát bán álláspontja. A
két álláspont ellentétes.

A miniszteri értekezlet, ő felsége elnök-
lete alatt, a zágrábi ügyben tegnap d. u. 2
órákor folytatott. A kérdés remélhetőleg
véglegesen el fog intézteni.
A keddi miniszteri értekezletről Bécsből
ezt írják:

Ma délben 1—1/4 óráig ő felsége el-
nökelete alatt magyar minisztertanács volt,
melyen egy ideig gr. Pejašević horvát bán
is jelen volt. A magyar miniszterek még egy
napig Bécsben maradnak, miután holnap foly-
tatják a miniszteri tanácskozásokat. — A
módozatok, melyek mellett a magyar-horvát
főlirattal ellátott közös ezimtabláknak a zá-
grábi pénzügyi épületekre újból való kifüg-
gesztése megtörténni fog, a szükségtelenül
fölingerelt kedélyek lecsillapulásának bekö-
vetkezése után lesznek megállapítandók.

Megemlítjük itt, hogy több magyar és
horvát feliratu ezimtablá mástél éve ki van
függeszte Horvát- és Szlavonország külön-
böző más városaiban, így nevezetesen Eszé-
ken, anélkül, hogy ellenzésre talált volna és
hogy ezelőtt senkinek sem jutott eszébe azok-
nak törvénytelnek gyanúját megjelölése.
Hogy néhány horvát országos képviselő hi-
vatottnak érezte magát, minden felszólítás
nélkül nyilvánosan állást foglalni ez ügyben,
és nyilatkozatot közzétenni, a midőn alkalm-
muk nyílik, hogy az egyedül illetékes forum
előtt, a horvát tartománygyűlésben kifejtés-
sék nézeteket, szintén csak egyike azon meg-
foghatatlan dolgoknak, a melyek Zágrábban
egy idő óta oly gyakran megfigyelhetők, ha
csak ezek az urak nem hozták ezzel ösze-
kötötésbe azon be nem vallott szándékukat,
hogy saját kormányuknak nehézségeket okoz-
zanak.

Tegnapról ugyancsak Bécsből ezt írják:
Bécs, aug. 22. Ma délelőtt Tisza Kál-
mán miniszterelnökkel a magyar miniszte-
reknek tanácskozásuk volt, melyben Trefort
Ágost tegnap ideérkezett közoktatásügyi

az volt, hogy Tristant az utazástól vissza-
tartsa. E miatt mondta Tristan, midőn a fo-
gatot megismerte: „daczolni akar velem.”
Csak Tristan utazásának célja volt előtte
rejtély. Arról azonban meg volt győződve,
hogy összefüggésben van az éjjeli törté-
tellekkel.

A marquisno folytatta az orgonavirágok
szedését.
— Ejnye, — szölt egyszerre, egyenesen
Tristanhoz intözve szavait, — Tristan ur,
sziveskedjék azt a magasban levő virágot le-
szakítani számomra.

Armand tudta, hogy ez újabb támadás.
Mintha misem történt volna köztük!
Tristan udvariasan nyult a virág után
s átnyujtá.
Armand észrevette, hogy a marquisno
ajkain diadalmas mosoly röppent át. Azt
hitte, győzött.

Séta közben a kerti patakhoz értek,
mely egy szigetet vett körül. Rozzant fáhid
vezetett át a szigetre.
— Ah, a szigeten mily sok szép virág
van! — kiáltott a marquisno, — azok közül
szeretnék bokrétamba. Ki hoz nekem be-
lölük?

— A hid rozzant s a patak mély! —
mondá komolyan Tristan.
— Mindamellett! — szölt a marquisno
kihívólag. — Tristan ur, a kabylok híres
győzője! egy pár szál virágot!
— Nem teszem! — szölt Tristan hatá-
rozottan, s ekkor volt először egy kissé
durva.

Brettonniere ur müértőleg vizsgálta meg
a hidat.
— Nem bir meg egy embert! — mondá
meggyőzőleg.
Aztán megbánva, hogy alapigazságot
nem mondott, hozzátéve:

miniszter is részt vett. A király ő felsége Bedekovics Kálmán horvát minisztert 10 órákor kihallgatásán fogadta. — Gróf Pejacsevich László horvát bán hosszabb ideig konferált Tisza Kálmán miniszterrel, kinek később Szogyény-Marich osztályfőnök és gróf Kálnoky Gusztáv külügyminiszter látogatásokat tettek.

Zágrábról jelentik, hogy Gr. Pejacsevich horvát bán az ő felsége születésnapja alkalmával, Ujgradskán zsviokialtások közt a császárra letépett magyar lobogót katonai tisztelgés mellett újra kitűzte s a zágrábrói községtanácsnak a jelenlegi kormánybiztos elmozdítására vonatkozó kérelmét távirati úton elutasította, minélgyva Herveois kormánybiztos tovább is megmarad állásán.

A II. országos tanítógyűlés.

Budapest aug. 22.

A tanítógyűlés ma kezdte meg érdemleges tanácskozásait, még pedig egy nagyfontosságú kérdés megvitatásával; azt tárgyalta ugyanis, hogy a mezőgazdasági, kertészeti és ipari ismeretek terjesztését milyen eszközökkel lehet a népiszkola.

Kaposi István bizottsági előadó 12 pontból álló határozati javaslatot terjeszt elő, hosszabb beszédben fejtegetvén, hogy mily fontos a mezői gazdaság és kertészet tanítása, de nálunk a tanítás és a földművelés nincs kellőleg megvalósítva. Nincs elég munkásság. Nálunk a 20 holdas gazda alig képes családját eltartani, míg ellenben Csehországban a 8 holdas gazda is megél. Ennek oka abban rejlik, hogy hiányzik az okoszerű gazdálkodás, a néptanító van hivatalva arra, hogy ezt megtanítsa a nép gyermekeinek. Mert hisz ő a vezetője, ő a gyóntatója, nem csak az iskolában, de azon kívül is a falu népének.

A tanító már állásánál fogva is köteles foglalkozni a mezői gazdálkodással és kertészetrel, hogy fizetésüket a legtöbb esetben megkapják. Azonban sajnálattal jelenti, hogy a néptanítók részint előismeret, részint figyelmetlenség miatt nem képesek a kertészet és a mezői munkát a hazai érdekeknek megfelelően teljesíteni.

Az előterjesztett határozati javaslat így szól:

1. A népiszkola egyike azon helyeknek, hol a mezőgazdasági és kertészeti ismeretek terjesztése érdekében legtöbbet tehetni, azért ezen ismeretek elméleti és gyakorlati tanítása a népiszkola 3-6. évfolyamán megkezdendő, az ismételő iskolában kibővíthető.

2. A mezői gazdaság és kertészet körébe vágó elméleti ismeretek az elemi népiszkola 3-6. évfolyamában és az ismételő iskolában a természetismereti tárgyak tanítása kapcsán közöltesse.

3. A helyi körülmények tekintetbevételével egy a mezői gazdaságnál, mint a kertészet tanításánál mindenkor a gyakorlati részre fektetessék a főszó, s oly ágai tanításának a mezői gazdaság- és kertészetnek, melyek az illető községek gazdasági, éghajlati és talaj viszonyainak leginkább megfelelnek.

4. A gazdaság és kertészet tanításánál a fiúvendékeket illetőleg a gyümölcsfa-tenyésztés, méhészet, hasznos és kárténylő állatok ismertetése, s általában az állattenyésztésre; a leányoknál pedig, a legutóbb

említett ismeretek kivül a konyhakertészet, virágtenyésztés tanítására s a majorsági állatok tenyésztésének ismertetésére fektetendő a főszó.

5. Borvidékeken a szőlőművelés- és borkezelésre fektetessék a főszó.

6. Az egyes vidéki tanító-egyletek, a megyei gazdasági egyletek véleményének kikérése után, állapítsák meg az egyes vidékek népiszkoláiban tárgyalandó gazdasági tudnivalókat.

7. Minden község köteleztessék a mezői gazdaság és kertészet tanításához feltétlenül szükséges területek kihasítására s ezen tárgyak sikeres tanításához megkívántató anyagok és eszközök beszerzésére, esetleg a szükséges munkaerő kiszolgáltatására.

8. Az iskolakertben méhes is állítsassék.

9. Az iskolai és népkönyvtárak számára a mezői gazdaság minden ágát lehetőleg felélelő, a méhészetet és selymeszetet tárgyaló gazdasági olvasmányok szerzesse-nek meg.

10. Addig is, míg a nm. vallás- és közoktatásügyi miniszterium a tanítóképző intézetek mellé felállítja a már a tervben vett gazdasági mintatáblákat s azok vezetését szakértő erőkre bizza, adassék alkalom néptanítóknak, hogy azok az okoszerű gazdálkodás és kertészet mikénti tanítását akár a vándortanítók intézményének fentartása mellett, akár pedig a gazdasági szakiskolákon, a rendezendő gazdasági, kertészeti póttagozatokon elsajátíthassák.

Közel három órai eszmecsere után a nagygyűlés a 12 pontból álló határozati javaslatot némi módosításokkal elfogadta.

Az iparos ifjúság vándor-gyűléséről.

(Saját tudósítónkól.)

B-Gyula, aug. 20.

Tegnap este a grófi kertben — hol a méhészeti kiállítási hely is volt, — nagy-szerű táncszalagot folyt le, melyen a városi és vidéki szobánál-szobán még igen tekintélyes számmal vettek részt. 220 pár tánczolt az első négyest, 900 frton felül volt a bevétel. Az estélyi fenséges tiszta, jó idő fokozta a jó kedvű fiatalság mulatni szerető kedvét elannyira, hogy reggel 7 órakor ért véget a sokak előtt elfelejtethet mulatság.

„István király“ ünnepe lévén, az egybegyűlt iparos ifjúság zászlok alatt reggeli 9 órakor a plebánia templomba vonult, hol Góndócs Benedek apát canonok fényes misét tartott, mely után a vándorgyűlés folytatott és végeztetett be azon eredményel, hogy jövőre a Szegedi iparos ifjúság lesz 4 évig vezéregylet és a vándorgyűlés az 1885. évi budapesti országos iparkiallítás alkalmával a fővárosban tartatik meg. A vándorgyűlés a debreczeni volt vezéregyletnek erőlyes működéséért meleg köszönetet nyilvánított s mintegy meghálálándó tevékenységét Serli Ede elnököt és Dr. Nagy Gábor titkárát a vándorgyűlés állandó tagjává nevezte ki.

A kiállítási bírálók elnökük gróf Zichy Jenő vezetése alatt a bírálótól délután 5 órára bevezetvén, annak eredménye 6 órakor kihirdetett s a jutalmak oroszán-érte a debreczeni kiállítókat érte.

Az ipar kiállítás egyebiránt igen sikerültnek mondható és minden tekintetben megfelelt a várakozásnak.

Esteli 7 órakor a debreczeniek közül 5-en átrándultak Szeged megtekintésére. 1/2

12 órakor éjjel berobogott a vonat Szegedébe. — Szállásunk az „Európa“ szálloda falai közt volt. Reggel 8 órakor főtisztelendő Ivánkovics János hittanár, mint a szegedi iparos ifjúsági egylet elnöke kalauzolás mellett megtekinték a másfél millióba került s az ország által épített tiszai nagy vasútvonal, mely Szegedet új Szegeddel egybeköti. Maga a hid bűmület tárgya s valóban remek mű. — Onnan a Rudolf téren a Milkó ház, nemzeti színház, posta, távirda, törvényszéki paloták, új város háza stb. ragdatták meg figyelmünket, különösen pedig a rakparti kert, mely 3 hónap alatt készült el s maga Tisza Lajos tervezete szerint.

Napi hírek.

Jókai Mór értesítette az ischia-ünnepe rendező bizottságát, hogy az ünnepi költeményt már megírta s a nagy hangversenyben ő maga fogja felolvasni. A bizottság lelkesedéssel fogadta az értesítést, mely már magában is biztosítja a hangverseny fényes sikerét. — Az ünnepély többi részlete is sikerültnek ígérkezik. A sziget felkészítését Lehman és Galló vállalták magukra; a felállítandó 9 sátor helyét ma kijelölte a bizottság. A részletes program díszes, nagy falragaszokon már legközelebb közzé fog tétetni. A bizottság naponként déli 12 órakor tartja üléseit, melyeken a lapok képviselői szívesen láttakak.

A tiszai-észlári pör óta jegyezz. Aisó-Járásból írják a „Közönség“: „Nek a következő mulatságos esetet: A járási-réség előtt gyilkosság pörben tárgyaltak. Az áldozat egy oláh földműves volt, kinek valami legelő miatt verték szét az agyvelejét az atyáival. A tárgyaláson tanuképpen hallgattak ki egy zsidó kocsmáros, ki feltűnő pontossággal felelt a kérdésekre. Perczről-perczre jelölte meg az időpontot, hogy az elpusztult embert a gyilkosság estéjén, hol és mikor látta. A bíró gyánakvólagon mondta: „Tanu ügyeljen s csak a tiszta igazságot vallja. Az órákat és perczeket nem lesz jó olyan sürűn emlegetni, nehogy tévedni találjon.“ Nem tévedek én kérem — felelt vissza szaporán a megintett — tudom én a perczeket is, mert az észlári dolog óta jegyezke kérem. Akármű történik, azt féliron pontosan, nehogy hiba legyen. „Az ember soha se tudja a holnapot.“

A történelmi társulat Sopronban, mint táviratunk jelenti, tegnap délelőtt 10 órakor előkelő és nagyszámú közönség jelenlétében tartotta meg nagygyűlését. Kemény Gábor báró elnök megnyitó beszéde a történelmi irányról nagy tetszéssel fogadtatt. Ezután Nagy Imre tartott érdekes előadást Sopron történetéről, mely a jelenlévők által fészült figyelemmel hallgatott végig. Erre a bizottságok megalakítása következett. A megalakult bizottságok elnökeivé megválasztottak: Dék Farkas, Géressy Kálmán, Szabó Károly, Henszlimann Imre, Kovács László, Nagy Imre és Tóth Lőrincz. A zárgyűlés hétfőn fog megtartani. Az ülés után a kirándulók a soproni templomokat látogatták meg, a hol Henszlimann Imre régészeti magyarázatokkal kalauzolta őket. Délben fényes díszben tartatik.

A költő és a herceg-leány. Rómából írják a hó 17-éről: Galese herceg szép és szellemes fiatal leánya megismerkedett D'Anuzio fiatal költővel, megszerette és titokban össze is kelt vele, mert a büszke herceg a fiúgye sohasem egyezett volna bele. A herceg kitagadta leányát és csupán

Mondom, a legsértőbben, legvérlázítóbban. — Ertem. Midőn hő érzelmekkel közelédtél feléje. Nem is tudtam, hogy ilyen bensős viszonyban voltatok. — Ördög és pokol! Ne is emlékezzet reá. Napok óta lestem a jelle, mely tudomra adja, hogy egyedül van otthon. — A mennykőre, hát már ez is meg volt határozva? — Meg hát. Egy kereszt-akalba összekötött ág volt jelentendő, hogy egyedül lesz. Társalgónójét elküldi valanová, s ez az átkozott mamlasz Bretonniere sem lesz nála vacsorán, a mint különben naponkint szokott. Tegnap végre ott volt a jel az utszéli mértőföldmúató mel ett. — Kérte oda? — Azt ő tudja, én nem. Valószínűleg valamelyik esekedje, vagy éppen maga Bretonniere ur. Azt mondhatta neki, hogy valami szeszély, Bretonniere el-hal a szeszélyeiért. Elég az hozzá, én örülök. Láttam, mily örömmel mentem. S akkor szóközben azzal áll előm, hogy én gyáva vagyok, mert így, meg úgy, tudod, az a régi historia. Én megharagudtam, visszatűzeltem; még ő jobban sértett. Nők ellenében nincs az embernek fegyvere, tehát eljöttem. Hanem megfogadtam, hogy addig nem keresem fel, míg rágalmának ellenkezőjét be nem bizonyítom. Ezért megyek holnap Párisba, hogy vagy irásban hozzam Saint-Aubin nyilatkozatát, hogy nem vagyok gyáva, hanem ő léha kérkedő, vagy megüljem őt. Láthatod, hogy családunk, nevéünk becsülete áll cozzkán.

— Veled megyek Párisba! — mondá egyszerre határozottan Armand. — Jó lesz! — szóló Tristan. — Tanura

6000 líra évdíjat engedélyezett számára. Nájét, mert gyanúsította, hogy tudott a viszonyról, elűzte házából. A herceg felhagyott római háztartásával és Amerikába költözött. Egyetlen leányával, úgy mondá, mindenét elvesztette, a mi a régi földhöz kötötte.

Podmaniczky báró balesete. Sajnos baleset érte regnapelőtt este Budapesten mint őszinte részvételt értesülünk, Podmaniczky Frigyes bárót, a nemzeti színház intendánsát. Tegnap este 7/9 óra tájban a báró egy estélyre akart kocszizni s midőn a kocsi beszállt a kocsi úgy csapta beutána az ajtó, hogy a báró gyűrűs uja az ajtó közé szorult. A báró segélykiáltására azonnal többen siettek a kocsihoz s kiszabadították kellemetlen helyzetéből. A sérülés oly súlyos volt, hogy a báró a fájdalomtól elalélt. A báró a nemzeti színház udvarán azonnal hideg vízbe tette kezét s nemokára az orvos is megérkezett, ki a leszelt körmöt eltávolította s a sérült ujjat bekötözte. A balesetnek csak hamar híre futott a színházban s a játszó személyek jelenetközben siettek az udvarra, részvétüket kifejezni a szenvedő bárónak.

Szerelmeftő aggyastán. Dettári írják, hogy az odaváló Toposov Mihályt gyilkosság miatt letartóztatták. E 70 éves aggyastán mintegy 20 év óta él egy nővel törvénytelen házasságban. A nő, kinek már szintén 60 év nehezéggel válla, Toposovot meguana, mást kezdett szeretni, a kihez aztán lakni is ment. Az öreg Toposov — a féltékenység által föllingerelve, — elszánta magát, hogy a hűtlen aggyonít. Az alkalom csakhamar kínálkozott; Toposov hűtlen kedvesével az erdőben jött össze, s a szerencsétlent a kezében volt vaslávallal, számtalan ütessel aggyonozta. A 70 éves gyilkos tettét önmaga jelentette föl.

Uj főlexera irtószér. Almosdon egy birtokos főlexera irtószér talált föl, s azzal Kőlyon legközelebb kísérletet fog tenni. Az „Érmellék“ bizik a sikerben hiszen — úgy mond — az is érmelléki ember volt, aki a gyufát föltalálta.

Borzasztó vasuti szerencsétlenség. Oroszország charkowi kerületében az azovi és charkow-nikolajewi vonatok jó darabig párhuzamosan haladnak. A napokban egy utazó hölgy azt hitte, hogy a vonatok egy vonalon haladnak; rémületen kezdett kiabálni: „Egy vonat jön velünk szemközt! Összeüt-közünk! Elvesztünk!“ — A többi utazó annyira megrémült, hogy kinyitották a kupék ablakait. A másik vonat éppen abban a pillanatban robogott el és mintegy 20 utazót iszonyuan összetört. Azok az utasok, kik a másik oldalról ugrottak ki, súlyos sérüléseket szenvedtek.

161000 márkát sikasztott Weifer Károly könyvvezető Frankfurtban s azzal meg-szörkött. A frankfurti rendőrség felkérte a budapesti rendőrséget is, hogy a sikasztót követsse.

Nagy szerencsétlenség. Angolországban a freorkyi köszénbányában (Dél-Walesben) robbanás történt. Harmincz ember életét vesztette.

Amerikai párbajok. Putlitz berlini tanár öngyilkossága, mely amerikai párbaj következtében történt, egy new-yorki lapnak a „Post“-nak alkalmat szolgáltatott annak megmagyarázására, hogy ezek az öngyilkosságok igen helytelenül nevezettek el amerikai párbajoknak, mivel ilyenek ott nincsenek szokásban. A párbajoknak ez a neve az életben maradt fere nézve igen előnyös, mert a törvény nem büntetheti ott ellenfele öngyilkossága miatt. Amerikában a yankee nagyon sokat tart arra, hogy ellenfelét megölje, a nélkül, hogy magának baja történhessék és

vagy segédre lesz szükségem, s neked is érdekedben áll a dolog eldölése.

Természetesen. A marquisnó tehát azért jött most ide Clignettebe, hogy téged visszatartson.

— Azért.

— Hm. Nem sikerült neki! Armand nagy gyönyörűséget talált az egészben. Igen érdekesnek tetszett előtte a dolog.

— De jer, — szóló tetszerre, kitekintve a bokrok közül, — a társaság befelé tart. Valószínűleg távoznak. Feltűnést okozna tovább távollétünk. Te vagy a házi-gazda, el kell tölünk bucsuznod.

— Oh, nagy örömmel! — vizoná gnyonyosan Tristan, — kívált Bretonniere őrül, a ki, úgy látszik, megboszuláson eszközeül lön így egyszerre jegyesül elfogadva. Sok szerencsét!

A marquisnó és Tristan a legmosolygóbb arccsal, legudvariasabban váltak el. Úgy látszik, mintha a legjobb barátok volnának; pedig ha szerették is, hanem színt oly mértékben gyűlöltek is egymást.

Másnap a két testvér postakocsit fogadott és elutazott Párisba.

IV. — Saint-Aubin ur? — kérdé Tristan, a mint a nevezett kapitány párisi lakására beléptek, otthon levő legényétől.

A legény angol volt. Birt az angol eszélek azzon általános szokásával, hogy nem tanult meg francziául, bár 15 évig lakott Franciaországban.

— Yes! — felelt Tristan kérdésére.

(Folyt köv.)

jobban bizik szer sorsban, azért helytelenül ameri ha sem fordulnak párbaj az, midőn bába zárják, min sel van fölfegyve másra vaktában. asztalhoz, egymá karjuk szabad, ellen. — Még vécnek párbajt, távolságra, végre is. Ezek az

— Természéttérme előtt ma lóst keltett egy kifejlődött orvoly anya természetegész tömege ve széles productu (ha ugyan időköz még most is türi emberiség minék mazott bűmülési

— Uj zenezenemükereskedé. „A földön ö hallo e, 2 Csiesrágra száll a pill szeállitva zongor. Ara 80 kr. A fest után bérmentve

— A Hunjében ma este közkedveltségnek vendégeket szóra

— Siketné volt vasárnap d lomban. Lenge nyomdász vezet néma Prezits Ma Szathmáry Kálm volt. A pap a ké vőformát könyvb melyekre azok t igent. Az esküvő jelen, különösen lomból kijövő bo élénk taglejtések

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

— Az ör Manó gróf betlé állítottak fel egy léket, behálózván lakórészeit, de a teket is. A telef szolgálót, hogy község bírāja a házban a gróf ut ták neki, hogy a kastélyban szoba ve a falon levő gál nem akarta biztatására még hallani lehetett a szobában, aztá nines-e ott valak nem akadt reá, e gát elévgezte vo van tovább igény mesterséget.

engedélyezett számára. Ne...
A herceg felhagyott ró...
Amerikába költözök...
regi földhöz kötötte...
ezeky báró balesete...
Sajnapelött este Budapest...
vétel értesülünk, Podma...
arót, a nemzeti színház...
este 9 óra tájban a...
akart kocszini s midőn...
a kocsi úgy esapta beutána...
báró gyűrűs ujjá az ajtó...
aró segélykiáltásaira azonnal...
kocsisok s kiszabadították...
etéből. A sérülés oly súlyos...
a fájdalomtól elalélt. A...
színház udvarán azonnal...
hízezt s nemokára az orvos...
a leszelt kórmőt eltávolítá...
okozta. A balesetnek csak...
a színházban s a játszó...
közben siettek az udvarra...
zni a szenvedő bárónak...
üfő aggyastán Dettáról...
aváló Toposov Mihályt gyil...
gyilkztatták. E 70 éves...
20 év óta él egy nével...
térben. A nő, kinek már...
szedik vállaira. Toposov...
szedett szeretni, a khez...
A őreg Toposov — a...
Fölzgerelve, — elszánta...
tlen agyonüti. Az alkalom...
szott; Toposov hitlen...
ked-jött össze, s a szere...
n volt vasvillával, szánta...
szta. A 70 éves gyilkos...
ntette föl.
era irtóször. Almosdon egy...
főrtszert talált föl, s azzal...
b kísérletet fog tenni, a...
a sikerben hiszen — úgy...
melléki ember volt, aki a...
ó vasuti szerencsétlenség...
kovi kerületében az azovi...
levi vonatok jó darabig...
A napokban egy utazó...
hogy a vonatok egy vona...
előtt kezdett kiabálni...
elűnk szemközti! Összeü...
nk! — A többi utazó any...
hogy kiugrottak a kupé...
k vonat open abban a pil...
el és mintegy 20 utazó...
gett. Azok az utasok, kik...
grottak ki, súlyos sérülé...
arkát sikasztott Weifer Ká...
Frankfurtban s azzal meg...
rti rendőség felkérte a...
get is, hogy a sikasztót...
erencsétlenség. Angolor...
köszenbányában (Dél-Wa...
történt. Harmincz ember...
i párbajok. Putlitz berlini...
ga, mely amerikai párbaj...
fent, egy new-yorki lapnak...
almat szolgáltatott annak...
hogy ezek az öngyilkos...
enül nevezettek el ameri...
nival ilyenek ott nincsenek...
bajoknak ez a neve az élet...
vére igen előnyös, mert a...
tetheti őt ellenfele öngyil...
merikában a yankee nagyon...
hogy ellenfelét megölje, a...
nak baja történessék és...
szükségem, s nekem is ér...
log előlése.
n. A marquisné tehát azért...
metbe, hogy téged vissza...
sikerült neki!
gyönyörűséget talált az...
ekesnek tetszett előtte a...
szólt egyszerre, kitekintve...
— a társaság befelé tart...
nak. Feltűnést okozna to...
Te vagy a házi-gazda, el...
mod.
örömmel! — viszonzá gu...
kivált Brettonniere urtól...
megbuzulások eszközeül...
egyesül elfogadva. Sok sze...
és Tristan a legmosoly...
gudvariasabban váltak el...
a legjobb barátok vol...
zerették is, hanem színt oly...
k is egymást.
k testvér postakocsit fogá...
Párisba.
IV.
m ur? — kérde Tristan...
kapitány párisi lakására...
vol legényétől.
ő volt. Birt az angol ese...
nos szokásával, hogy nem...
dál, bár 15 évig lakott...
előlt Tristan kérdésére.
Polyt kov.)

jobban bizik szemeiben és ügyességében, mint
sorsban, azért is azok a párbajok, melyeket
helytelenül amerikaiaknak neveznek, ott so-
ha sem fordulnak elő. A valószínű amerikai
párbaj az, midőn az ellenfeleket sötét szo-
bába zárják, mindegyike revolverrel és kés-
sel van fölfegyverkezve s úgy támadnak egy-
másra vaktában. Vagy odakötik őket egy
asztalhoz, egymással szemközt s csak jobb
karjuk szabad, — s késsel vívnak egymás
ellen. — Még vont csövű löfegyverrel is
vívnak párbajt, vagy revolverrel, nagyobb
távolságra, végre pedig fűtykessel és ostor-
tal is. Ezek az igazi amerikai párbajok.
— Természeti ritkaság. A „Hungária”
étterme előtt ma délután általános megfígye-
lést keltett egy borjú, a mely két teljesen
kifejlődött orral és négy ornyílással lett
anya természetlő megáldva. A kíváncsiak
egész tömege vette körül a természet e sze-
lyes productumát, a szegény pára pedig
(ha ugyan időközben már le nem szegték)
még most is törli rajta fejét, hogy a gyarló
emberiség minék kontárkodik az ő szabadal-
mazott bűmülési ügyességébe?
— Új zenemű. Menner és Schleuning
zeneműkereskedésében Szegeden megjelent:
„Alföldi nóták.” Csárdás 1. Hallod e, 2. Csé-
sonénák három lánca, 3. Virágra száll a pille, kedvelt népdalokból ösz-
szállítva zongorára Tiszta Aladártól.
Ára 80 kr. A fenti csárdás 66 kr. beküldése
után bérmentve küldetik meg a kiadók által.
— A „Hungária” vendéglő udvarkert-
jében ma este a Magyar yestvérek
közkedveltségnek örvendő zenekara fogja a
vendégeket szórakoztatni.
— Siketnémák esküvéje. Ritka esküvő
volt vasárnap délután a józsefvárosi templom-
ban. Lenge Vilmos fővárosi siketnéma
nyomdász vezette oltárhoz a szintén siket-
néma Prezits Mariska kisasszonyt. A vőfély:
Szathmáry Kálmán hasonloképen siketnéma
volt. A pap a kérdéseket, valamint az eskü-
vőformát könyvből mutatta az esküvő-párnák,
melyekre azok fejbőlintással adták meg az
igent. Az esküvőn nagyszámú közönség volt
jelen, különösen sok siketnéma, kik a tem-
plomból kijövő boldog házaspárt mindenfelől
élénk taglejtésekkel üdvözölték.
— Az ördögös telefon. Andrassy
Manó gróf betléri kastélyában, múlt héten
állítottak fel egy telefon és tájékozó készülé-
ket, behálózva azzal nemcsak a kastély
lakóreszeit, de a távolabb álló melléképüle-
teket is. A telefon oly kitűnően teszi meg a
szolgálatot, hogy midőn e napokban Betlér
község birája a park előreszén álló portás-
házban a gróf után tudakozódott, s azt mon-
dta neki, hogy a gróf nagy hurutja miatt a
kastélyban szobáját őrzi, de azért beszélhet
vele a falon levő készülékkel, — teljessé-
ggel nem akarta elhinni, s mikor a bíró nagy
biztatására mégis belebeszélte abba, s tisztán
hallani lehetett a gróf feleletét, körülnézett
a szobában, aztán a házat is körüljárta, hogy
nincs-e ott valahol a gróf; s mikor aztán
nem akadt reá, elment a nélkül, hogy dol-
gát elvégezte volna, teljességgel nem akar-
ván tovább igénybe venni ezt az ördögös
mesterséget.

Itéljetelek magatok!

Mily gyakran vonakodunk valamely gyógyszer
megvételétől, a melyet pedig mindenki megasztal. És
ugyan miért van e tartózkodás? egyszerűen csak azért,
mert nem akarunk hasznontalan kiadást tenni. bármily
csekély legyen is az. De itéljetelek magatok, hogy egy
70 kr. csekély kiadást lehetett volna-e jobbra fordítani,
mint a következő esetben.
Múltán 12 évig székrekedésben s az ezzel járó
ájdalmakban szenvedtem és sehol segítséget nem talál-
tam, pedig fűdőkötést is használtam, egészésem helyreál-
lítását egyedül Brandt R. gyógyszerész svájci
czi lapdacsainak köszönöm. Azok használatá-
ra a legjobb egészségem van, mit ezenül bizonyított.
— Kelt. jún. 12-én, az eisendorfi üvegültében Weiss-
szulz mellett Csoborszájban, Baire M. fővegüvő mester.”
A haladások valódiságára nézve ügyelni kell, hogy
a doboz címlapja Brandt Richard aláírásával s
a fehér keresztrel vörös mezőben el legyen látva.

CSARNOK.

NEGYVEN ÉV VISZHANGJA.

(Jókai a saját írói működéséről.)
(Vége.)

Visszaemlékezem rá, hogy egyszer kis
gyermekkoromban felvitt magával az apám a
Városházára, ahol a hivatal volt, s megmutat-
ta a nagy vasládákat; amik mesterséges
zárakkal nyíltak fel, s azokban azt a sok
mindenféle csillogó és penészes pénzt. Egy
gömbölyű fatányérbá álltak a legkisebb ezüst
pénzek, öt krajczárosok. — „No, végy el! Be-
lőle magadnak egyet!” — mondá az ellenőr.
Szép, fényes, újveretű pénzek voltak. — „Nem
szabad, az a másé” — mondám. „Igen, de én a
helyet egy ócska ötöst teszek vissza a magam
zsebéből” — biztatott a jószívű gyermekbarát.
Erre aztán bátorságot vettem magamnak, egy
ötöst kizsebeltam a sok közül. De nagyon
égette én nekem az az ötös a markomat. Még-
is csak olyan pénz volt ez, a mi az én
apám gondviselésére van bízva. Mikor senki
se nézett oda, visszattettem az ötöst a tálká-
ba. Mikor az apám halálával a pénztárt vizs-
gálták, öt krajczárral többet találtak benne
a kimutatásnál. Ez az én visszalopott öt
krajczárom volt. És én annak az ösömnek a
véres kezére, a ki egy török basát ölt meg,

nem vagyok büszke; de az apámnak a tisztá
kezére az vagyok.
Milyen angyali élet volt annál a mi há-
zunknál! Soha sem hallatszott ott egy ha-
ragos szó. Testvéreim szerették egymást, en-
gemet még jobban. Mikor kis gyerek voltam,
iskolába mentem, Eszternénémnek a házajtó-
ból utánam kellett addig nézni, míg az is-
kola kapuján befordulok. Nagyon félénk vol-
tam. Három tárgya volt különösen félelmem
fantáziájának. Azok a nagy szakállú zsidók,
— aztán a veszett kutyák — és az élve
eltemettetés. Ez az utóbbi rém annyira üd-
dözött, hogy egy kis papírra felírva, szünto-
len a derakamra kötve hordoztam a végre-
deletemet, (8 éves gyerek), a miben arra ké-
rem az anyámat, hogy ha meghalok, ne te-
mettesse el felboncolás nélkül. — Legha-
marabb kibékültem a zsidókkal; az élve el-
temettetésétől nem rettegek, halva se temet-
nek már el engem! hanem a kutyáktól még
most is félek s bot nélkül nem járok az
utczán.
Az elemi iskolában volt egy kedves ta-
ntóm, Székely János, lezke után sokszor
ott tartott s mesélt nekem régi szép adomá-
kat, Mátyás királyról. Mária Theresia udvari
bolondjáról, találós meséket, a mik közül
egyre emlékezem: „az elseje mindig fur: a
vége, lány előtt csipked s szur: ha kitalá-
lod is furcsa, ha nem találd is „furcsa.” Ez
aztán arra buzdított, hogy én is csináljak
találós mesét még pedig versben. Az első
siker arra buzdított, hogy még merészebb
kísérletet tegyek. Volt egy utczán járó bol-
ond a városban, aki mindig azt kiabálta,
hogy „urak a papok”; (nem is volt egészen
bolond.) Erről irtam verset. Egyszer oda-
fenn járt Komáromban Tóth Lőrincz, akkor
épen a tudós akadémiától pályakoszorozott
költő, (Komárom a poéták hazája; meglátta
az én két versemet, elhozta Pestre, kiadatta
az egyiket a regelőben, a másikat a Társal-
kodóban; alányomatta az egész nevem praed-
ikátumostól, az életkorommal együtt: ki-
lenez éves. — Ez volt a fátumom. Ezzel el-
voltam jegyezve a muzsának. El volt döntve,
hogy nem lesz belőlem se szolgabíró, se vi-
cecskális. — Még egy másik muzsának a
csébjai is keresztelték az utamat, a festé-
szetét; tollrajzaim közül egy, a mit 14 éves
koromban rajzoltam, szintén a nyilvánosság-
nak lett átadva (Tóth Ferencz ref. szupe-
ritendens arcképe) s sok olajfestményü
arckép beverhet még, ha emlékezek még rá-
juk valaki, tölem, a világban; hanem ez nem
volt komoly szenvedély.
Tíz éves koromban szülőim cserébe ad-
tak. Kedves Patriarchalis szokás volt ez;
két család összebesezt: az egyik lakott Po-
zsonyban, a másik Komáromban; az egyik-
nek a gyermekei nem tudtak magyarul, a
másiké némétül: kieserlített őket. Családi
gond, jó iskola egyforma mind a két helyütt.
Pozsonyban Zsigmondy tanár fia és leányai
voltak az én testvéreimnek és nekem a he-
lyetteseim Komáromban. Nekünk is, azok-
nak is, mindenünknek volt egy egy „édes
anyja”, meg egy „liebe Mutter”-je. Ugy te-
kintettük egymást, mintha testvérek volnánk.
Az ekkori tanrendszer mellett már a 11 éves
gyermeknek kellett tanulnia a poesist, pro-
sodiát, természetesen latinul, ornata syntaxis!
Aztán meg a kegyetlen görög nyelvet. De
mind hasznát vehetni annak!
Mikor Pozsonyból hazakerültem, már
akkor az én felelhetetlen jó apámat halálos
betegben találtam. Még abban az évben meg-
kellett ismernem azt a megmérhetetlen fájd-
almat, a mi az árvaságra jutás. — Ez any-
nyira összetörte lelkeket, hogy halálos be-
teget lettem utána. Csak áldott jó Eszter ne-
nem ápolásának köszönhetem, hogy megma-
radtam. Itt hozta elem (ismét) a sors azt a
férfiut, a kinek befolyása egész életre me-
hatott, Vály Ferenczet. Előbb tanárom volt.
Később sógorom lett, ki németet elvette. Pu-
ritán szigorúságú ember volt. Sok oldalu-
tudományos műveltséggel bírt. Nemesak azt
tanította s nem csak azokban a tanórákban,
a mik kötelezett tantárgyak és órák voltak,
hanem mindenfelét, a mi az életben hasznos,
a mi a műveltséget kiegészíti. Reggeltől est-
ig foglalkozott a lélekneveléssel. Senki sem
sokálta meg. Ugy tudott tanítani, hogy az
gyönyörűség volt. Egy évben előszedette ve-
lem a gimnázium könyvtárából a nagy in-
cunabulákat s azokból készítettvel velem tanu-
mányokat, s három év alatt megtanított fran-
cziául, angolul és olaszul. Igaz, hogy min-
dennap, télen-nyáron, öt órákor reggel már
ott kellett lennem az ő irszobájában; de
azt meg is szoktam úgy, hogy most is min-
dig hajnalban kelek fel s tíz óráig dolgozom;
mikor más ember félkel, már akkor én el-
végeztem s járok a publikum officium után.
Ez alatt mindennapi gyakorlataim vol-
tak a rhetorica és poesis feladványai; de
azok (hála Istennek!) mind elégték a padlá-
son Komárom bombázatása alatt; nem kell
rettegtem, hogy valaha kinyomtatják.
Tizenhét éves koromban a pápai főisko-
lába küldött el szeretett jó anyám, a hol ak-
kor kitűnő tanárikar volt: Tarczy, Boesor,
Stetner; mind elsőrendű tudományos kapaci-
tások, a kiknek előadásait nem „muszáj”-ból
hallgattuk, hanem a tudvágytól hevített ifjú
lélek vonzódásával. És aztán a — sors —
olyan kortársaim közé hozott, a kiknek a szel-
leme versenytérre kényszerített. Ott voltak
Kerkapolyi, Petőfi, Petrich Soma, Gondol Gá-
bor, Bárány Gusztáv, Bathó Bálint, Gaál Pé-
ter; mind nevek, a miknek a betűi maig is
fényesek. Ott volt „Képző-társaság” a fia-

talságnak, a hol hetenkint irodalmi műveket
olvastunk fel, azokat bíráltra kiadtuk, a bí-
rálatokat is felolvastuk; ebben az évben egy
„Tavaszi” című almanachot is szerkesztettünk
s ókadt rá kiadónk; ebben jelent meg az első
elbeszélésem.
Ekkor tele voltam egészségtelen képze-
léssel. A mikor irtam, csupa világtájdalom,
embergügyölet, szentimentális érzélgés; rend-
kívüli, hihetetlen esetek hajhászása; a mihez
járult még az is, hogy testileg igen sokat
szenvedtem. Folyvást fájt a mellem: elhitet-
tem magammal, hogy tüdővészben vagyok. Jó
anyám azt hitte, hogy a pápai éles levegő és
meszes víz a bajom, s elküldött az áldott le-
vegőjü alföldre, Kecskemétre, a jogi tanfo-
lyamra. Áldott legyen érte! Mert itt lett én
belőlem ember; e derék tősgyökeres magyar
városban: és különösen itt lett belőlem ma-
gyar író. Itt ismertem meg az igazi népele-
tet, a maga kifogyhatatlan változatosságá-
ban; a néphumort, a puszták világát, egész
írói működésemmek az alaphangulátát itt sa-
jáltottam el, s a mellett testileg is megerő-
södtem: elmúlt rólam a mellbaj, a világtá-
dalmas bolondságok, új vért, új szívet ka-
ptam, és kedvet a munához. Tizennyolcz éves
voltam, mikor az első drámát irtam Kecse-
méten, a minek czime „Zsidó fiú” (tárgya:
Fortunatus Imre, II. Lajos pénzügyére). Ezt
a művet Petőfi másolta le, minthogy pályá-
mú volt, idegen kézírásnak kellett lenni; s az
akadémiai pályázaton dícséretet nyert e drá-
mám, sőt öt szavazat közül kettő: Vörösmar-
ty és Bajza, a száz aranyos pályadíjra aján-
lotta azt. A munkának természetesen nagy
hibái voltak. Vörösmarty és Bajza atyai sze-
rettellet hívtak oda magukhoz és nem restel-
tek naphosszat fátározni velem, hogy ezeket
a hibákat kiigazítsam segítségük. (Ugyan ki te-
né ezt meg a mai világban egy fiatal íróval?)
Utoljára azt mondtam: „Irok én ennél jobbat,
menjen ez a semmiségre!” S a „Zsidó fiú” so-
ha sem jelent meg. Most már sajnálom hogy
elpusztítottam. Azt tudom, hogy jó jambu-
sokban volt írva. A tárgyat később feldol-
goztam „Fortunatus” czim alatt novellának.
Tizenkilenc éves koromban irtam az
első regényemet, a „Hétköznapiok”-at. Az
egész kezemtől visszaemlékezés: zabolá-
zatlan fantázia szüleménye; de itt-ott olyan
leírásokkal, hogy most nem tudnék hasonlót
írni. Ezt Harleben adta ki, Nagy Ignác
ajánlatára, igen tisztességes tízszéletdíj mel-
lett. — Azonult aztán nem kellett nekem
többet a prókátorság. Maga a principálsom,
a derék Molnár József ajánlotta Heckenast-
nak kiadásra a két első kötet novellámat:
„Vadon virágai” czim alatt. Azok közül az
első novella „Sonkoly Gergely”, hat kiadást
ért meg s angolokra lett lefordítva (Hunga-
rian sketches. Mrs. Stuart.)
Husz éves koromban már állandóan
Pesten voltam s tagja voltam a Petőfi által
tervezett „tizek társaságának”, melynek iro-
dalmi missziója volt; de nem kezdett hozzá.
Petőfi befolyása nagy tényező volt pá-
lyám kezdetén. Az ő fényes sikerei buzdítot-
tak engem is. Bámúló voltam mind a ket-
ten a francia romantikusoknak, azután Sha-
kespearenak, Byronnak, Shelleynek; — első
műveimen észrevehető a Hugo Viktor és Sue
Jenő bálványozása; csak a humorisztikus
munkáknál érvényesül valami önállóság. Ke-
restem a rendkívüliségeket, a soha meg nem
történeteket. Ambízióm volt, olyan helyeken
járni, a hol még pegazus patkója nyomot
nem hagyott.
Ekkor szállított fel Frankenburg az
általa kiadott „Életképek” szerkesztésének
átvételére. Huszonkét éves voltam. Nem a
magam érdeme, hanem a közreműködött író-
társaké, hogy bátran elmondhatom, miszerint
annál becsebbes évfolyamai magyar szépiro-
dalmi lapnak nem voltak, talán nem is lesz-
nek. Olyan irodalmi csillagzatok, mint Pe-
tőfi, Arany, Vörösmarty, Tompa egyszerre,
egymás mellett, körülvéve Józseika, Gyulai,
Szász, Lévy és anny más ifjú tehetségtől.
Hanem engem a lapszerkesztés elszibbasztott.
Költő és szerkesztő egyszerre nem lehet va-
laki. Lehet, de rossz lesz, vagy az egyik,
vagy mind a kettő.
Jöttek aztán az 1848-ki márcziusi
napok.
Akkor kezdtem lenni huszonhárom esz-
tendő.
Hogy mit csináltunk ezeken a napokon,
az más lapon van megírva; annyi bizonyos,
hogy a forradalom egész más irányt adott
az eddigi költői működésnek.
Engem is ragadtott magával Petőfi, mint
Phaeton a világyujtógató napszeker.
Szerencsémre hogy (ismét) a sors ösz-
szenvetett ugyanekkor egész életemnek jó
nevezetével, a feleségemmel: akkor még La-
borfalvy Rózával
Maga is egy rendkívüli tehetség: az
előadó művészetben párját nem találó alak;
erős, önálló lélek; a mellett széles tanul-
mányval, ismeretgazdagsággal megáldva;
akarata acél, hanem a szíve arany.
A mi életemben sikernek nevezhető, an-
nak legnagyobb részét neki köszönhetem.
Nem beszélék életem regényéről, a mi-
nek ő volt vezérfeje s azt hálával kell
elismernem; aki előlvassa Politikai divatok
című regényemet, ott a foalakban sokszor
rösmérhet. Hogy kerestett fel, bujdosásom-
ban, hogy szabadított meg ezer veszély kö-
zül, hogy jött velem, fényes életmódból,
bosszu nyomort, üldözést, halál-retteget vi-
szelni a szabadságharc alatt? ez mind az
embert illeti csak; de hogy mi befolyást

gyakorolt egész irodalmi működésem irány-
zatára, arról műveimnek egész sorozata be-
szél. A mi láng van bennünk, az az ő szik-
rajánál gyult meg. Egy örök kedélye az, a
mi az eső és napsugár a kertésznek; mes-
terség, üvegház pótolja mind a kettőt; de a
zamatot csak amaz adja meg. S ezt a ke-
délyt köszönhetem az asszonyoknak.
Annak, hogy olyan sokat dolgozom, az
egyik oka az is, hogy szeretek otthon lenni.
Es mostan, legvégül, hadd szóljak róla-
tok, leghívebb munkatársaim, segítők, gyá-
molítóm: édes szép zöld fáim! akiket ültet-
tem, magjáról neveltem, ójta idomítottam;
égnek emelkedő földi társak. Ti tudjátok,
mennyit süttogtatok nekem? mennyi gondo-
latot hullattatok alá virágaitokkal? hányzor
kerestem nálatok eszmét, felüdülést? mennyi
álmot, ábrándot árnyékolatok be? egész vi-
lág üldözése ellen hogy rejtettetek el? szí-
vennek nehéz háborgásait hogy csendesítet-
tétek le? Ha egyszer valaki idejön, azt kér-
deni, miért tudtam többet dolgozni nyáron
mint télen, mondjátok el neki, hogy ti is ott
voltatok akkor.
A szabad természet az én sokatír-
sónak legfőbb, legmélyebb titka!
Hus árak.
megállapított s bejelentve 1883. aug. 22-től
augusztus 29-ig.
48 kr. Magyar Gábornál czepléd-utca
55. sz. a. Dedó-utca 125. sz. a. Mester-ut-
ca 1113. szám alatt. A Balogh Józsefnél
csapó-utca 325. szám alatt. — Gyarmati Ist-
vánál mester-utca 1442. varga-utca 2238.
sz. a. péterfia-utca 970 sz. a. s végre Szent-
tessi Istvánnál szentanna-utca 2667 szám
alatt.
Minden többi bejelentett mézárszékben
pedig 50 kr.
J e g y z é s. Magyar Gábor négy szé-
kben 1 kiló hus nyomték nélkül 8 kraj
drágább.
Debreczen, 1883. aug. 21-én.
Legujabb.
A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.
Bécs aug. 23. A tegnapi miniszteri
értekezleten a zágrábi ügy befejeztetett.
Közös miniszteri értekezlet tartott, me-
lyen egy függő kérdés nyert elintéztést.
Kairo aug. 23. A legutóbbi 24 óra
alatt itt egy, — a többi tartományokban
pedig 131 kolerahalál fordult elő.
London aug. 23. Hírlik, hogy a
francziák Haldzaungot bevették, 150 ágyut
50,000 dollárt zsákmányoltak. Az Anna-
miták az ország belsejébe visszavonultak.
Newyork aug. 23. Minnesotában a
vihar roppant pusztítást okozott. Sok em-
ber meghalt és megsebesült. Rochester
város egy harmada elpusztult. A vihar
magával ragadt egy vasuti vonatot, 25
ember meghalt, 45 pedig megsebesült.
Felelős szerkesztő és kiadó lapnyújtó
Vértes Arndt.
Főnyomtatás: Karczag Vilmos.
Nyilt-tér.
VILMOS LAJOS
sör-, bor- és étcsarnoka.
Vagyok bátor a n. é. közönségnek becses
figyelmébe ajánlani, miszerint nálam egy ebé-
det mint vacsorát, akár havonkénti, akár na-
ponkénti fizetés mellett bérleti lehet, miután
pedig minden gondomat és igekeztetemet oda
fordítom, hogy a n. é. közönség megelégedé-
sét kinyerjem, o'y előnyös feltételeket állapí-
tottam meg, a milyen városunkban nem léte-
tezik, ugyanis:
havonként minden félhónap elején fizetve:
ebéd 3 tál étel étlap szerint . . . 12 frt.
ebéd 3 tál étel és vacsora egy tál 18 .
társas ebéd 4 tál étel és társas vacsora
egy tál 20 .
naponkénti fizetés mellett:
ebéd 3 tál étel étlap szerint 45 kr.
ebéd 3 tál étel és vacsora egy tál 70 .
társas ebéd 4 tál étel étlap
szerint 70 .
A menyiben éttermem előnyösen megna-
gyobbított, bármily nemű
társas ebédek és társas vacsorák
rendezését elvállalom a legizesebben és leg-
jutányo-abb árakon.
Tiszta és jó minőségű italok
és izletes ételek gyors és pontos ki-
szolgáltatásáról a nagyérdemű közönség biz-
tosítva maradtam
tisztelettel
Vilmos Lajos.

Vető magnak való
 kitünő minőségű
 háposafa-repexe
 kapható
 Feischl Fülöp és Piánál
 széchenyi utoza 1788. szám.

4664
 1883

Árverési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az

ugynevezett Gugyori, vagy Barak, külső kocsma vendéglősi joggal és a hozzá tartozó 98 hold 202 □ öl szántó, kaszáló és legelő földdel együtt, az 1883-ik évi október hó 1-ső napjától 6 évre, közönséges árverés útján haszonbérbe fogván kiadni, a végett határidőül a folyó 1883 évi aug. hó 29-ik napjának d. e. 9 órája, a városház nagytanácstermébe oly móddal tüzetett ki, hogy akkor az árverés megfog tartatni, bérleti kívánók addig a feltételeket, a számvevői hivatalnál megtekinthetik, s tartoznak magokat azok értelmében bánatpénzzel ellátni.

Debreczenben 1883. aug. 17-én.

A városi tanács.

Non plus ultra

Kuba-kávé

Újpe most érkezett, nagyon zamatos, erős, finom-ízű, nagyszemű
 1 kilo 1 frt 80 krajczár.
 továbbá következő fajtái, nagyon tiszta, finom és jutányos áru kávé: 1 kilójával netto: frt kr.
 Gyöngy Ceylon kék 1 98
 Gyöngy Costaricca zöld 1 68
 Gyöngy Manilla világos 1 65
 Ceylon legfinomabb 1 70
 Arab-Mokka 1 84
 Afrikai Mokka 1 54
 Menado (Aranyjáva) 1 60
 Jáva malang zöld 1 36
 Domingo válogatott 1 49
 Santos tiszta ízű 1 39
 Brasii nagyon erős 1 29
 Bahia jó ízű 1 18
 Jamaika erős és jó 1 14
 Kimustrált szolgálónak 1 96
 postán, utánvét mellett 4/1 Ko. tartalommal, mindenféle vám és posta bérmentesen küldetik úgy, hogy az átvételnek semmi költséget sem kell viselni.
 Maiti R. Triestben.

Eladó szőlő birtok.

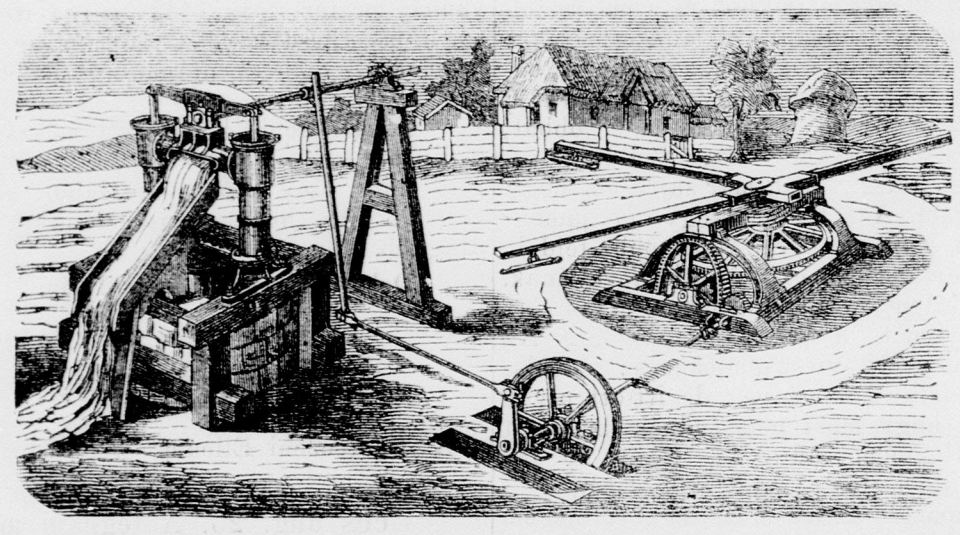
A városhoz közel az érmelléki-díószegi hegyen 10 hold s 1534 □ öl nagyságu s igen szép s jó fekvésű szőlő rajta levő egy nagy emeletes s több kisebb épülettel s hozzá egy ujonan kiépített 30 öl hosszú tágas pincesz s több kisebb pinccével szabad kézből eladó.

A főépület s terület rajz nálam megtekinthető.
 Értekezhetni a tulajdonossal
 Swoboda József özvegyével
 piac-utczán Debreczenben.

Az első magyar gép- és tűzoltószer gyár, harang és érezöntöde.

WALSER FERENCZ

BUDAPEST. ROTTENBILLER-UTCZA 66.

ajánlja gyárának korunk igényeinek megfelelően berendezett vízműi osztályát az ármentesítő tarsulatok, a megyei és magán mérnök urak gőzmalom- és gyártulajdonosok, a megyei és városi közhatalóságok

és a gazda közönség becses figyelmébe.

A szivattyu-gyár készít

ármentesítő, körfuró, bányaszivattyukat

házi és gazdasági kutakat, vállalkozik

GYAPJUMOSODÁK, VIZVEZETÉKEK, GÖZ- és ZUHANY-FÜRDŐK

berendezésére és minden

VIZMŰ MUNKÁLATOKRA.

A gyár készítményeiért teljes jótállást vállal.

Kívánatra költségvetések és képes árlapok díjmentesen bocsátanak rendelkezésre.

ÚJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel
 GAZDAGON FELSZERELT

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN, PIACZ, SIMONFFY-ház,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors és diszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos ívek, hivatalos nyomtatványok,

MINDEN ALAKBAN.

ÜGYVÉDI ÉS KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK,

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK, GYASZJELENTÉSEK, LEVÉLFEJEK ÉS LEVÉLBORITÉKOK,

báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDEKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Videki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Videki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Szerkesztőség é
 Piacz, SIMONFFY
 házával

HIRDETT

előfizetési pénzek és a l
 valamint a lap sze
 minden közlemén

háromtellen levélk
 fogadtat

X. évfoly

Jó kezekb

— o — Hog
 része mily alkot
 lál, azt a zágrá
 horvátok ellen l
 nácsolgatásával
 Grasszált pedig
 minden hebelur
 Napló”, sem töl
 követelvé, mint
 sőt, Horvátors
 voló azonképpen
 den különleges
 uralkodjunk Hor
 tekintet nélkül
 tok beszélnek.

Mire e sor
 fogják, hogy mi
 niszteri tanács,
 melyből magyar
 olyasmit tanács
 zet szabadságsze
 szabadsága irán
 hazugságnak de
 erőszakos jogát
 sanctionálná mi
 lyet valaha az
 elkövetett, és t
 meg a jövőre n
 sza Kálmán ott
 hogy nem törté
 nemzeti jellemet
 tüntető visszaél
 rendszabályok l
 nek túl sem a t
 kotmányos jogot
 Mert noha a be
 ber vérét, még n
 mánról, hogy le
 izgatott körülmé
 megfeledezett
 alkotmányos or
 cinoke.

Mert Zágrá
 letőleg sértés a
 mert a horvátok
 vannak, hogy a
 ről jogsértés kö
 lemény tisztázás

A „Debrecze

Javot
 Musset

— Azt tud
 gyauázkodék Tris
 hon van-e?
 — Non! —
 és ostoba képpel.
 — Az ördög
 Algirba küldetett
 — Yes, yes
 vel bolingatva.
 — Algirban
 — Igen.
 — Mikor jó
 — Soha!
 — Hogyan?
 — Soha, me
 bylok!

Azt a káron
 társra Tristan hal
 ráját is sajnálta
 fojtá a részvét sz
 ményt, mint mal
 meghiusította.
 — Mit ezin
 tól.
 — Armand esak
 mit csinálnak;
 gához.
 — Itt csak
 — monda. — Mer
 ott megvitathatju
 — Igazad v
 Halál! mily